

Nr 27.

Utlåtande med anledning av väckta motioner om statsbidrag till anskaffning av ekolod på svenska fiskebåtar.

I två inom riksdagen väckta, till jordbruksutskottet hänvisade likalydande motioner, nämligen I: 16 av herr *Spetz* och herr *Petersson, Emil*, samt II: 17 av herr *Utbult m. fl.*, har hemställts att riksdagen måtte anvisa ett reservationsanslag av 100 000 kronor för budgetåret 1950/51 att ställas till Kungl. Maj:ts förfogande för att genom fiskeristyrelsens med statens fiskeriförsök försorg bidrag må kunna beviljas med 25 procent av anskaffningskostnaderna för inmonterande av ekolod på svenska fiskebåtar.

Beträffande de skäl, som motionärerna anfört till stöd för yrkandet, får utskottet hänvisa till motionerna.

Över motionerna har yttrande inhämtats från fiskeristyrelsen.

I skrivelse den 16 februari 1950 med anledning av motionerna har *fiskeristyrelsen* anfört följande.

Såsom i motionerna framhålles var avsikten med den ändring, som år 1948 vidtogs av bestämmelserna för fiskerilånefondens användning [kungörelsen den 17 juni 1948 (nr 313) om ändring i kungörelsen den 7 augusti 1907 (nr 61) angående ändrade bestämmelser rörande fonden för fiskerinäringens befrämjande], att lån från fonden även skulle kunna tilldelas fiskare för anskaffande av, bland annat, ekolod. På grund av att det belopp, som årligen får användas av fonden för utlämnande av lån, samtidigt med nämnda författningsändring icke ökades i sådan utsträckning, att de ändamål, som enligt tidigare för fonden gällande bestämmelser skulle tillgodoses, ens tillnärmelsevis kunnat tillfredsställas, har ifrågasvarande ändring av bestämmelserna dock saknat betydelse för den svenska fiskebåtsflottans förseende med ekolod. Det måste sålunda framhållas, att för innevarande år låneunderstöd ur fonden söktes till ett sammanlagt belopp av omkring 4 000 000 kronor, under det att det belopp, som av fonden fick disponeras för utlämnande av lån, endast utgjorde 2 000 000 kronor.

För vissa fisken — särskilt gäller detta vårt viktigaste fiske, sillfisket — är ekolod ett synnerligen effektivt hjälpmedel. Anskaffnings- och inmonteringskostnaderna för dessa instrument äro emellertid förhållandevis höga och därför mycket kännbara för den enskilde fiskaren. Ännu är det också tyvärr endast ett mindre antal fiskare, som kunnat förse sina båtar med ekolod. Det får därför anses mycket motiverat, att staten i detta fall lämnar stöd. Såvida icke ett mycket betydande kapitaltillskott anvisas till fiskerilånefondens, synes den i motionerna föreslagna formen för detta stöd vara lämplig. Styrelsen får i detta sammanhang erinra, att sedan ett flertal år bidrag utan återbetalningsskyldighet med anlitande av ett särskilt å riksstaten uppfört anslag tilldelas fiskare för anskaffande av radiotelefon

å fiskefartyg. Den form för stödverksamhet, som nu ifrågasättes, har alltså tidigare vunnit tillämpning inom fiskeriväsendet.

På grund av vad sålunda anförts får styrelsen förorda bifall till förevarande motion.

Utskottet. Såsom framhållits i motionerna och i fiskeristyrelsens yttrande i ärendet skall enligt nu gällande bestämmelser ur fiskerilånefonden tillgodoses bland annat behovet av lån för anskaffande av ekolod till fiskebåtar. Någon särskild anledning att vid sidan härav anvisa ett särskilt anslag för samma ändamål torde i och för sig icke föreligga. Spörsmålet synes i stället närmast vara, huruvida fiskerilånefondens resurser äro tillräckliga för att möta de anspråk, som kunna ställas på densamma.

Härvidlag vill utskottet hänvisa till sitt utlåtande nr 15 till innevarande riksdag med anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående anslag till vissa statliga lånefonder för budgetåret 1950/51 m. m. Med anledning av motionsvis framställda yrkanden om att det belopp, som årligen får disponeras för lån ur fiskerilånefonden, skulle höjas från 2 000 000 kronor till till 2 500 000 kronor samt att fonden för nästa budgetår skulle tillföras ett kapitaltillskott av 1 750 000 kronor, erinrade utskottet om att 1949 års riksdag höjde lånegränsen från 1 800 000 kronor till nuvarande belopp. Trots att anspråken på fonden stegrats under de senare åren, förklarade sig utskottet icke nu kunna förorda en ytterligare höjning.

Med detta ståndpunktstagande i fråga om fiskerilånefonden, därvid även hänsyn tagits till behovet av lån för anskaffande av ekolod, kan utskottet icke biträda den i förevarande motioner gjorda hemställan.

Utskottet hemställer alltså,

att motionerna I: 16 och II: 17 icke må föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 4 maj 1950.

På jordbruksutskottets vägnar:

L. TJÄLLGREN.

Närvarande: se under utlåtandet nr 25.